

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 44C/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220204302
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7220204302.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobcu: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., so sídlom 29. augusta 1/A, Bratislava, IČO: 31 338 976, proti žalovanej: L. S., M.. XX.X.XXXX, Q. L. XXX/XX, B.Š., zastúpená Š. Q., M.. XX.X.XXXX, Q. L.K. XXX/XX, XXX XX B., o zaplatenie 289,72 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 25.2.2013 a po jeho zmene dňa 6.11.2013 (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 28C/153/2014) domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 289,72 € spočívajúcu v nezaplatenej cene za službu vedenia účtu majiteľa cenných papierov, poskytnutú žalovanej a vyúčtovanú faktúrami za rok 2008 faktúrou č. 8000015349 v sume 139,41 €, za rok 2009 faktúrou č. 9000013791 v sume 139,41 € a za rok 2010 faktúru č. 1000007045 v sume 10,90 €. Podanú žalobu odôvodňoval s poukazom na ust. § 99 ods. 8 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch, ktorý určuje odplatosť tejto služby, pričom odkázal na cenníky služieb, podľa ktorých cenu služby označenými faktúrami vyúčtoval žalovanej.

2. Rozsudkom č.k. 28C/153/2014-321 zo dňa 11.5.2015 súd právoplatne priznal žalobcovi sumu 10,90 € za faktúru za rok 2010, ktorý rozsudok v tomto výroku nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2016 a ktorý nebol predmetom ďalšieho konania. V prevyšujúcom rozsahu bola žaloba zamietnutá a žalobca bol zaviazaný nahradiť žalovanej trovy konania v sume 22,95 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd vychádzal z toho, že faktúra za rok 2008, ktorá bola splatná dňa 28.2.2009 a faktúra za rok 2009, ktorá bola splatná dňa 15.2.2010 boli premlčané v trojročnej premlčacej dobe, nakoľko vzťah medzi sporovými stranami vyhodnotil ako vzťah občianskoprávny. Žaloba bola podaná na súde dňa 25.2.2013 vo vzťahu k faktúre za rok 2008 a za rok 2009 dňa 6.11.2013, teda po uplynutí tejto lehoty. Do tejto časti bol rozsudok napadnutý odvolaním žalobcu.

3. Po podaní odvolania, Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 9Co/581/2015-347 zo dňa 20.10.2016 zrušil v napadnutej časti rozsudok súdu a vec vrátil späť súdu prvej inštancie, nakoľko vzťah medzi stranami posúdil ako vzťah obchodnoprávny, kde pre premlčanie platí lehota štvorročná.

4. Okresný súd, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v poradí druhým rozsudkom č.k. 28C/153/2014-381 zo dňa 1.6.2017 vo výroku I zamietol návrh na prerušenie konania, vo výroku II žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 139,41 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku

III v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, nakoľko len faktúra za rok 2008 bola uplatnená po uplynutí premičacej doby a o trovách konania rozhodol vo výroku IV tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania. Výroky II a IV boli napadnuté odvolaním žalovanej.

5. Krajský súd v Košiciach, rozsudkom č.k. 9Co/43/2018-430 zo dňa 14.11.2018 potvrdil napadnutú časť rozsudku a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu, pričom zotrval na svojom právnom názore o obchodnoprávnom charaktere právneho vzťahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2018.

6. Na základe podnetu žalovanej, Generálny prokurátor podal dňa 5.3.2019 mimoriadne dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 8CdoGp/1/2019 zo dňa 26.2.2020 tak, že zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/43/2018 zo dňa 14.11.2018 a rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 28C/153/2014-381 zo dňa 1.6.2014 v napadnutom rozsahu a v rozsahu zrušenia vrátil vec Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie, čím sa žalovaná stala úspešnou v rámci celého konania. Podľa názoru najvyššieho súdu, malo byť pre súdy záväzné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/42/2015 zo dňa 8.6.2016, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 7/2017 pod č. 55, ktorého právnu vetu citoval, v zmysle ktorého mal súd posúdiť právny vzťah medzi centrálnym depozitárom a majiteľom účtu cenných papierov, ktorým je fyzická osoba nepodnikateľ ako vzťah občianskoprávny, na ktorý je potrebné subsidiárne aplikovať všeobecný predpis občianskeho práva.

7. Po vrátení veci na tunajší súd na ďalšie konanie, bola náhodným výberom v zmysle ust. § 125 ods. 5 veta druhá v spojení s ust. § 152 ods. 10 veta prvá vyhlášky č. 534/2005 Z.z. konaniu pridelená nová spisová značka 44C/24/2020, nakoľko vo veci rozhodujúci pôvodný sudca bol pridelený na iný súd.

8. Na prejednanie veci súd nariadil dňa 15.6.2020 pojednávanie, ktorého sa zúčastnil zástupca žalovanej, žalovaná sa pojednávania nezúčastnila. Žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní vzhľadom k výške žalovanej sumy a za účelom dodržania zásady hospodárnosti konania a neprimeraného zvyšovania nákladov súhlasil s prejednaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. V podaní ďalej uviedol, že žalovaná v priebehu konania uhradila aj žalovanú sumu, ktorá ostala predmetom konania dňa 26.2.2019 a síce sumu 139,41 € a rovnako tak aj sumu 1,25 € titulom trov odvolacieho konania. Podľa názoru žalobcu právny dôvod odpadol a žalobca ani nemá žiaden právny dôvod na pokračovaní sporu a navrhol žalovanej ukončenie sporu a zastavenie konania s tým, že uhradený súdny poplatok vo výške 1,25 € jej bude vrátený a zároveň, že žiadna zo strán si nebude uplatňovať žiadne ďalšie trovy konania, ktoré im vznikli. Za účelom dosiahnutia dohody žalobca súhlasil s odročením pojednávania.

9. Pre otvorením pojednávania súd dotazoval žalovaného, aby sa vyjadril k prípadnej mimosúdnej dohode, ktorú avizoval žalobca vo svojom podaní doručenom súdu, ktorý uviedol, že nesúhlasí s dohodou mimosúdnou, nakoľko pokiaľ žalobca netrval na podanej žalobe, mal ju vziať späť, čo neurobil, rovnako tak nebol kontaktovaný zo strany žalobcu so žiadnym návrhom, ani na takúto mimosúdnou dohodu. Ďalej k veci uviedol, že stále trvá na trovách, ktoré mu vznikli a to prvostupňové vo výške 25,80 €, odvolacie vo výške 17,- € a dovolacie vo výške 2,65 €. Nemal záujem na mimosúdnej dohode so žalobcom a žiadal súd, aby túto vec prejednával. Súd v zmysle ust. § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a žalovanej. V ďalšom zástupca žalovanej korešpondenčne so svojim písomným podaním zo dňa 15.6.2020, ktoré krátkou cestou doručil aj súdu, citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo 42/2015 z 8.6.2016 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 7/2017 pod č. 55, kde pre vzťahy majiteľa účtu a Centrálného depozitára platia ustanovenia Občianskeho zákonníka. V ďalšom ešte stručne uviedol, že faktúra za rok 2009 nebola žalovanej ani doručená.

10. V rámci práva záverečnej reči zástupca žalovanej žiadal súd, aby žalobu zamietol. Ďalej si uplatnil náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania a taktiež žiadal súd, aby rozhodol o vrátení zaplatených prostriedkov a to sumy 139,41 € a 1,25 €, čo boli odvolacie trovy v konaní na základe rozsudku sp. zn. 9Co/43/2018 Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.11.2018, teda to bola suma

139,41 € a 1,25 € na základe uznesenia sp. zn. 28C/153/2019 Okresného súdu Košice II z 8.2.2019, ktoré žalovaný previedol na účet žalobcu dňa 25.2.2019 a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

11. Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom zistil, že predmetom konania ostala suma 139,41 €, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č. 90000137791 za rok 2009 za vedenie účtu cenných papierov v prospech žalovanej ako majiteľky cenných papierov. Dňa 26.2.2019 bola predmetná suma uhradená žalovanou.

12. Podľa § 99 ods. 3, písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o cenných papieroch“), centrálny depozitár eviduje majiteľov zaknihovaných cenných papierov na účtoch majiteľov a údaje o cenných papieroch na klientskych účtoch členov v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

13. Podľa § 99 ods. 8 zákona o cenných papieroch, činnosti uvedené v povolení na vznik a činnosť centrálného depozitára vykonáva centrálny depozitár za odplatu, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia, súd viazaný právnym názorom vysloveným v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8CdoGp/1/2019 zo dňa 26.2.2020 aplikujúc ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní na námietku žalovanej, dospel k záveru, že žaloba v dotknutej časti je nedôvodná. Žalobca si nárok na zaplatenie faktúry za rok 2009 vo výške 139,41 € uplatnil žalobou podanou na súde v rámci podania doručeného dňa 6.11.2013. Faktúra bola splatná dňa 15.2.2010. Nasledujúci deň sa žalovaná dostala do omeškania, preto trojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 16.2.2010 a uplynula v pondelok dňa 18.2.2013. Žaloba, ktorou si žalobca uplatnil svoj nárok bola podaná až dňa 6.11.2013 vo vzťahu k faktúre za rok 2009, teda po uplynutí premlčacej doby.

17. Súd navyše stručne dodáva, že v priebehu konania bola žalovanou zaplatená suma 139,41 €, aj napriek tomu, že podala podnet na generálnu prokuratúru na podanie mimoriadneho dovolania a ktorá ostala predmetom tohto konania, preto odpadol aj dôvod na konanie. Súd v konaní viazaný žalobným návrhom tak nemal dôvod rozhodovať o vrátení zaplateného nároku žalovanej tak, ako požadoval jej zástupca na pojednávaní.

18. Vzhľadom na uvedené, súd preto vo výroku I žalobu zamietol.

19. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného, odvolacieho konania a dovolacieho konania) súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vo výroku II tak, že úspešná žalovaná (úspešná aj v odvolacom a dovolacom konaní viď bod 6 rozsudku) má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, keď uznesením najvyššieho súdu bol zrušený tak krajský rozsudok ako aj prvoinštančný rozsudok. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), vrátane zaplatených odvolacích trov konania žalovanou vo výške 1,25 €, ktoré boli vyplatené na základe uznesenia č.k. 28C/153/2014-453 zo dňa 8.2.2019 vychádzajúc zo zrušeného rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).